

Nr 22

Av herr **Svenungsson** och fru **Eriksson** i Stockholm, om utredning av frågan om luftföroreningarnas inverkan på människan.

I en motion till Stockholms stadsfullmäktige (nr 41/1959) hemställde herr Erik Fridblom att stadsfullmäktige måtte dels göra framställning till Kungl. Maj:t med begäran att frågan om luftföroreningarnas inverkan på människan gjordes till föremål för en statlig utredning, dels uppdraga åt hälsovårdsnämnden att utreda och framlägga förslag till åtgärder för effektivare kontrollerande och bekämpande av luftföroreningarna i Stockholm.

Motionären framhåller bl.a. att motorfordonstrafiken under senare år ökat mycket kraftigt i Stockholm, att motorfordonen i viss utsträckning är av annan karaktär än tidigare, att industrier och panncentraler avger större mängder luftföroreningar än tidigare etc.

Vid sammanträde den 12 januari 1960 tillstyrkte Stockholms stads hälsovårdsnämnd, att stadsfullmäktige måtte hos Kungl. Maj:t hemställa, att frågan om luftföroreningarnas inverkan på människan göres till föremål för statlig utredning.

Stockholms stadskollegium anslöt sig till hälsovårdsnämndens uppfattning och förslag (utlåtande nr 62/1960), och stadsfullmäktige beslöt i enlighet med motionärens hemställan.

Sedermera har statens institut för folkhälsan i ett remissyttrande kraftigt understött stadsfullmäktiges framställning och understrukit angelägenheten av att den begärda utredningen kommer till stånd. Institutet har därjämte förklarat sig redo att svara för huvudparten eller 300 000 kronor av anslagsbehovet inom ramen för sin egen budget.

Problemet om luftföroreningarna har uppmärksamrats i andra länder, och åtgärder har vidtagits för att komma till rätta med dessa från folkhälso-synpunkt allvarliga olägenheter. Med den intensiva ökningen av motorfordonsparken, nyanläggning av panncentraler med oljeeldning och industriens expansion ökas luftföroreningarna och därmed hälsoriskerna undan för undan. En utredning i denna fråga framstår därför som brådskande angelägen.

Under hänvisning till vad ovan anförts får vi härmed hemställa,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att
frågan om luftföroreningarnas inverkan på människan gö-
res till föremål för en skyndsamt utredning.

Stockholm den 13 januari 1961

David Svenungsson

Nancy Eriksson